opusdei.org

Rozjímanie na sviatok Založenia ženskej časti Opus Dei a Kňazskej spoločnosti Svätého kríža (14. február)

Rozjímanie na sviatok Založenia ženskej časti Opus Dei a Kňazskej spoločnosti Svätého kríža. Navrhované témy sú: Božské cesty na zemi boli otvorené; Dielo je rodina; ženy a kňazi, ktorí osvecujú svet.

13.02.2026

V PIATOK 14. FEBRUÁRA 1930, skoro ráno v Madride, sa svätý Josemaría vybral do malej kaplnky, aby slávil svätú Omšu. Krátko po prijatí nášho Pána v ňom povstalo niečo nové. Niekedy sa stáva, že počas svätej Omše sa objaví túžba bližšie sa stotožniť s Ježišom, túžba po svätosti, hlbšie osvetlenie Božieho tajomstva… Tentoraz to však bolo niečo oveľa väčšie ako zvyčajne: pochopil, že odteraz bude Bohom povolaných mnoho žien, aby sa pripojili k poslaniu Opus Dei, ktoré vzniklo len niečo vyše roka predtým. Pri päťdesiatom výročí toho dňa don Álvaro del Portillo, prvý nástupca svätého Josemaríu na čele Diela, zdôraznil, že „zo svätej Omše, stále prítomnej obety Ježiša Krista, táto iskra Božej lásky preskočí do sveta a zapáli mnoho sŕdc láskou“[1].

Z Božej vôle sa v roku 1943 stalo niečo veľmi podobné. Svätý Josemaría išiel sláviť svätú Omšu do domu, ktorý patril jeho dcéram, tiež v Madride. „Na konci slávenia," rozprával zakladateľ, „som nakreslil pečať Diela, Kristov kríž objímajúci svet, vložený do jeho útrob, a mohol som hovoriť o Kňazskej spoločnosti Svätého kríža. Ďakujte Bohu za všetky tieto jeho dobrodenia"[2].

Duch Diela je predovšetkým Božím darom, vždy novým. Ako nám pripomenul svätý Josemaría, nie je to projekt vypracovaný ľudskými mysľami na riešenie problémov v minulosti alebo nejakého konkrétneho miesta[3]. Dielo sa rodí stále znova a znova s každým človekom, ktorý je povolaný uviesť ho do života: prebýva v „trvalom *dnešku* Vzkrieseného"[4]. Preto, aby sme kráčali do budúcnosti s rovnakou Božou odvahou, môžeme si pripomenúť 2. október 1928 a ďalšie

dátumy založenia. Takto budeme môcť v každom veku znovu objaviť tú „ohromujúcu lavínu “[5], ktorú Duch Svätý pripravil pre nás a pre ľudí okolo nás.

PODSTATNOU ČASŤOU ÚLOHY, ktorú Boh dal svätému Josemaríovi v tých zakladateľských dňoch a ktorú odvtedy prostredníctvom neho dal mnohým ľuďom, je dať život rodine. V rámci tohto Božieho zámeru nadobúda prítomnosť žien v Diele osobitný význam. Táto prítomnosť je „nevyhnutným predpokladom toho, aby v Opus Dei *de facto* existoval duch rodiny“[6]. Dielo je skutočne predovšetkým veľká rodina s mužmi a ženami všetkých vekových kategórií, do ktorej každý prináša svoj vlastný spôsob bytia, talenty a záľuby. Táto vlastnosť znamená, že každý človek osobitne je

stredobodom pozornosti a modlitieb všetkých, najmä keď sa z nejakého dôvodu nachádza v osobitnej núdzi. Žalmista hovorí: „Hľa, aké je dobré a radostné žiť spolu s bratmi a sestrami (…) Lebo tam Pán posiela požehnanie, život naveky“ (Ž 133, 1-3). To, čo je vlastné rodine, je vytvoriť ideálny, úrodný priestor, v ktorom každý člen môže nájsť miesto, v ktorom zapustí korene a bude plne prijatý a šťastný. Svätý Josemaría sa zároveň domnieval, že apoštolské aktivity Opus Dei – teda oblasti formácie a riadenia – sa budú vykonávať oddelene pre mužov a ženy. To, samozrejme, nie je v rozpore s hlbokou jednotou, ktorá hýbe srdcami všetkých.

Rodinu roztrúsenú po celej zemi môže skutočne zjednotiť spoločenstvo svätých, ktoré si zakladateľ Opus Dei zvykne názorne predstavovať ako schopnosť zdieľať tú istú arteriálnu krv. Blahoslavená

Guadalupe Ortiz de Landázuri zažila tento druh zjednotenia mnohými spôsobmi. V stredu 4. júna 1958 don Álvaro po prvýkrát zanechal Ježiša vyhradeného vo svätostánku v centre Diela v Madride, kde žila. Rozprávajúc niektoré podrobnosti tejto udalosti, Guadalupe napísala v liste svätému Josemaríovi, ktorý bol v Taliansku, mnoho kilometrov ďaleko: „[Don Álvaro] nám hovoril o Ríme a zdalo sa nám, že sme tam blízko Otca, ako v skutočnosti vždy sme a chceme byť stále viac, aj keď, ako teraz, sme ďaleko“[7]. Tí, ktorí zažili autentickú lásku, odraz Božej lásky, vedia, že hranice fyzického priestoru sú veľmi relatívne, keď ide o blízkosť iných ľudí, najmä v dňoch mimoriadneho výročia.

PO DRUHOM VATIKÁNSKOM KONCILE Cirkev adresovala všetkým

ženám tieto slová: „Nastal čas, aby sa povolanie žien uskutočnilo v plnosti (…) Preto v tomto čase, keď ľudstvo prechádza takou hlbokou zmenou, môžu byť ženy naplnené duchom evanjelia veľmi nápomocné“[8]. Ide o nepretržitý proces, v ktorom sú ženy Opus Dei povolané k tomu, aby vložili „do dialógu celé svoje duchovné a ľudské bohatstvo s ľuďmi našej doby“[9]. Práve toto je božské poslanie odovzdané svätému Josemaríovi v roku 1928: dávať Kristovu tvár zmenám v spoločnosti zvnútra, byť hlavnými protagonistami dejín.

„Moje dcéry,“ povedal zakladateľ Opus Dei 14. februára, „chcel by som, aby ste si dnes uvedomili, koľko Pán, Cirkev a celé ľudstvo očakávajú od ženskej časti Opus Dei; a aby ste, poznajúc veľkosť vášho povolania, každým dňom ho viac a viac milovali“[10]. Povolanie žien v Opus Dei je apoštolským povolaním,

svetlom, ktoré Pán vztýčil, aby mohlo byť postavené „na svietnik“ (Lk 11, 33), aby ich svetlo a teplo osvietilo všetkých. „Od svätosti ženy do veľkej miery závisí svätosť ľudí okolo nej“[11].

Každý 14. február je dňom vďačnej modlitby k Bohu a dňom osláv. Na jednej strane preto, že v kontinuite s 2. októbrom sa v tento deň otvorila cesta pravej kresťanskej radosti pre mnohé ženy, a teda pre všetkých; a na druhej strane preto, že Boh naďalej požehnáva svoju Cirkev prostredníctvom kňazov Diela, ktorí, prepožičiavajúc svoj hlas a svoje ruky Kristovi, napĺňajú všetky cesty zeme svätosťou. V denníku centra, v ktorom žili mnohé ženy Opus Dei v Ríme, v blízkosti svätého Josemaríu, je pri výročí tohto dátumu zaznamenané: „Dnes je pre nás veľký, šťastný deň, plný radosti. Je to deň, keď sa rozozvučia všetky zvony v Ríme, deň, keď celý deň strávime

ďakovaním Bohu. Je to tiež deň, ktorý treba sláviť, pretože je to akoby deň menín a narodenín každej z nás“[12]. Táto radosť sa rozširuje na všetkých, ktorí prichádzajú do tepla Diela, s ktorými môžeme spolu s Pannou Máriou ďakovať za všetky dary, ktoré Boh dal svojej Cirkvi.

---

[1] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *Pastiersky list*, 9-I-1980.

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 14-II-1958.

[3] Porov. svätý Josemaría, *Inštrukcia o nadprirodzenom duchu Božieho diela*, bod 15.

[4] František, *Gaudete et exsultate*, bod 173.

[5] Svätý Josemaría, *Listy* 32, bod 41.

[6] Fernando Ocáriz, “La vocación al Opus Dei como vocación en la Iglesia”, v *El Opus Dei en la Iglesia*, Rialp, Madrid, 1993, s. 190.

[7] List svätému Josemaríovi, 4-VI-1958, v knihe *Letras a un santo*.

[8] Svätý Pavol VI, *Posolstvo ženám na záver Druhého vatikánskeho koncilu*, 8-XII-1965.

[9] Fernando Ocáriz, *Správa*, 5-II-2020.

[10] Svätý Josemaría, *Homília*, 14-II-1956.

[11] Fernando Ocáriz, *Správa*, 5-II-2020.

[12] Denník Villa Sacchetti, 14-II-1950.

pdf | document generated automatically from https://opusdei.org/sk-sk/article/zalozenie-zenskej-casti-opus-dei-a-knazskej-spolocnosti-svateho-kriza-14-februar/ (19.03.2026)